

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 21. novembra 2018*

(besedilo, popravljeno s sklepom z dne 7. junija 2019)

„Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Dokumenti, ki se nanašajo na prvo dovoljenje za dajanje v promet aktivne snovi ‚glifosat‘ – Delna zavrnitev dostopa – Izjema glede varstva poslovnih interesov tretjega – Člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 – Prevladujoč javni interes – Uredba (ES) št. 1367/2006 – Člen 6(1) Uredbe št. 1367/2006 – Direktiva 91/414/EGS“

V zadevi T-545/11 RENV,

Stichting Greenpeace Nederland s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) s sedežem v Bruslju (Belgija),

ki ju zastopata B. Klootra in A. van den Biesen, odvetnika,

tožeči stranki,

ob intervenciji

Kraljevine Švedske, ki jo zastopajo A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Swedenborg in F. Bergius, agenti,

intervenientka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo A. Buchet, P. Ondrušek in L. Pignataro-Nolin, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Zvezne republike Nemčije, ki jo zastopata T. Henze in D. Klebs, agenta,

in

European Chemical Industry Council (Cefic) s sedežem v Bruslju

in

* Jezik postopka: angleščina.

Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) s sedežem v Bruslju,

ki ju zastopata I. Antypas in D. Waelbroeck, odvetnika,

in

CropLife International AISBL (CLI) s sedežem v Bruslju, ki ga zastopajo R. Cana in E. Mullier, odvetnika, ter D. Abrahams, barrister,

in

CropLife America Inc., s sedežem v Washingtonu, DC (Združene države),

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) s sedežem v Washingtonu,

in

America Chemistry Council Inc. (ACC) s sedežem v Washingtonu,

ki sta jih sprva zastopala M. Abenhaim in K. Nordlander, odvetnika, nato K. Nordlander in M. Zdzieborska, solicitor, in nazadnje K. Nordlander, M. Zdzieborska in Y.-A. Benizri, odvetnik,

in

European Crop Care Association (ECCA) s sedežem v Bruslju, ki ga zastopa S. Pappas, odvetnik,

intervenienti,

katere predmet je predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 10. avgusta 2011, s katerim je bil zavrjen dostop do zvezka 4 osnutka poročila o oceni, ki ga je Zvezna republika Nemčija kot država članica poročevalka pripravila glede aktivne snovi „glifosat“ na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332),

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, J. Schwarcz (poročevalec) in C. Iliopoulos, sodnika,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 23. marca 2018

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeči stranki, Stichting Greenpeace Nederland in Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), sta 20. decembra 2010 zaprosili za dostop do več dokumentov glede prvega dovoljenja za dajanje v promet glifosata kot aktivne snovi, ki je bilo izdano na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju

fitofarmaceutskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332). Prošnja se je opirala na Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) in na Uredbo (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).

2 Zaprošeno je bilo za te dokumente:

- prepis osnutka poročila o oceni, ki ga je država članica poročevalka, in sicer Zvezna republika Nemčija, pripravila pred prvo vključitvijo glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414 (v nadaljevanju: osnutek poročila);
- popoln seznam vseh preizkušanj, ki so ga predložili predlagatelji vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, o kateri je bilo odločeno z Direktivo Komisije 2001/99/ES z dne 20. novembra 2001 o spremembi priloge I k Direktivi Sveta 91/414 za vključitev med drugim glifosata (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 34, str. 182);
- popolno, celovito in izvirno dokumentacijo o preizkušanjih, ki so jo leta 2001 predložili predlagatelji vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414 v delu, v katerem se nanaša na vse preizkuse dolgoročne toksičnosti, vse preizkuse mutagenosti, kancerogenosti in nevrotoksičnosti ter vse študije glede reproduktivnosti.

3 Evropska komisija je z dopisom z dne 20. januarja 2011 tožeči stranki pozvala, naj se za dostop do zaprošenih dokumentov, ki so navedeni v točki 2 zgoraj, obrneta na nemške organe.

4 Tožeči stranki sta z dopisom z dne 7. februarja 2011 na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 1049/2001 vložili potrtilno prošnjo za dostop do dokumentov.

5 Po tem, ko je generalni sekretar Komisije nemške organe zaprosil za predhodno soglasje v skladu s členom 4(5) Uredbe št. 1049/2001, je z dopisom z dne 6. maja 2011 odobril dostop do osnutka poročila, z izjemo zvezka 4 (v nadaljevanju: sporni dokument), katerega razkritje so ti organi zavrnil in ki je zajemal popoln seznam vseh preizkušanj, ki so ga predložili predlagatelji prve vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414. Tožeči stranki je obvestil, da Komisija nima popolne, celovite in izvirne dokumentacije o teh preizkušanjih, ki ji nikoli ni bila posredovana. Generalni sekretar Komisije je tudi pojasnil, da posvetovanje z nemškimi organi glede razkritja spornega dokumenta še vedno poteka in da bo odločitev sprejeta naknadno.

6 S sklepom z dne 10. avgusta 2011 je generalni sekretar Komisije zavrnil dostop do spornega dokumenta, pri tem pa se je oprl na zavrnitev Zvezne republike Nemčije (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

7 V izpodbijanem sklepu je generalni sekretar Komisije navedel razloge, zaradi katerih je Zvezna republika Nemčija nasprotovala razkritju spornega dokumenta na podlagi izjeme iz člena 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001, in sicer varstvo poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb. Zvezna republika Nemčija je namreč menila, da sporni dokument vsebuje zaupne informacije o pravicah intelektualne lastnine predlagateljev vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, in sicer natančno kemično sestavo aktivne snovi, ki jo proizvaja vsak od predlagateljev, podrobne informacije o postopku proizvodnje snovi za vsakega od predlagateljev vključitve, informacije o nečistočah, sestavi končnih proizvodov in pogodbenih razmerjih med različnimi predlagatelji vključitve.

- 8 Generalni sekretar Komisije je potem, ko se je seznanil z izjavo nemških organov, da ocenjujejo, da ni podan prevladujoč javni interes, kot je določen v členu 4(2) Uredbe št. 1049/2001 in ki upravičuje razkritje spornega dokumenta, preučil, ali je tak javni interes mogoče uveljavljati glede na Uredbo št. 1367/2006. Poudaril je, da se člen 6(1) te uredbe za sporni dokument ne uporablja, saj ta ne vsebuje informacij, za katere bi bilo mogoče šteti, da se nanašajo na emisije v okolje.
- 9 Po navedbah generalnega sekretarja Komisije je ta institucija menila, da so se zadevne informacije nanašale na postopek proizvodnje glifosata, ki ga uporabljajo predlagatelji njegove vključitve v prilogo I k Direktivi 91/414, in je pri tehtanju interesov, ki ga je bilo treba opraviti, potreba po varstvu njihovih pravic intelektualne lastnine prevladala nad javnim interesom za razkritje informacij. Razkritje informacij iz spornega dokumenta bi namreč konkurenčnim podjetjem omogočilo, da posnemajo proizvodni postopek predlagateljev vključitve glifosata, kar bi jim povzročilo znatne izgube, kršeni pa bi bili tudi njihovi poslovni interesi in njihove pravice intelektualne lastnine. Javni interes za razkritje informacij naj bi že bil upoštevan, saj so bili morebitni učinki emisij glifosata v okolje razvidni iz drugih delov osnutka poročila, ki so postali javni, zlasti glede upoštevanih nečistoč in metabolitov. Informacije o neupoštevanih nečistočah, vključene v sporni dokument, so se nanašale na elemente, ki ne pomenijo tveganja za zdravje ali okolje, vendar bi privedle do razkritja postopka proizvodnje vsakega od sredstev.
- 10 Generalni sekretar Komisije je dalje navedel, da je iz postopka, s katerim je bil glifosat vključen v prilogo I k Direktivi 91/414, razvidno, da so bile zahteve, ki jih nalaga Uredba št. 1367/2006 glede dajanja informacij o učinkih te snovi na okolje na voljo javnosti, upoštevane. V teh okoliščinah je moralo prevladati varstvo interesov proizvajalcev te snovi.
- 11 Na tej podlagi je generalni sekretar Komisije sklepal, da se zaprosene informacije niso nanašale na emisije v okolje v smislu člena 6(1) Uredbe št. 1367/2006 in da ni bilo dokaza o obstoju prevladujočega javnega interesa za razkritje v smislu Uredbe št. 1049/2001, saj je bil tak interes po njegovem mnenju podan za varstvo poslovnih interesov in pravic intelektualne lastnine proizvajalcev glifosata.

Postopek pred Splošnim sodiščem in Sodiščem

- 12 Tožeči stranki sta v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 14. oktobra 2011 zoper izpodbijani sklep vložili ničnostno tožbo.
- 13 V okviru ukrepov procesnega vodstva je Splošno sodišče tožečima strankama zastavilo vprašanja, ti pa sta odgovorili z dopisom, ki je bil v sodno tajništvo Splošnega sodišča vložen 18. januarja 2013.
- 14 Splošno sodišče je s sklepom z dne 9. januarja 2013 od Komisije zahtevalo, naj mu predloži sporni dokument in opredeli odlomke, ki se nanašajo na čistost glifosata, na „identiteto“ in količino vseh nečistoč, ki jih ta vsebuje, in na analitski profil lotov, uporabljenih za preizkušanja, pri čemer se spornega dokumenta ni smelo posredovati tožečima strankama. Z dopisom, vloženim 25. januarja 2013, je Komisija predložila sporni dokument.
- 15 Sporni dokument je sestavljen iz treh poddokumentov. Naslov prvega poddokumenta je „Monografija – 11. december 1998 – zvezek 4 – del A – glifosat“ in vsebuje osem točk, ki so naslovljene „C.1 Zaupne informacije“, „C.1.1 Podrobne informacije o postopkih proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8)“, „C.1.2 Podrobna specifikacija aktivne snovi (priloga II A od 1.9 do 1.11)“, „C.1.3 Podrobna specifikacija preparatov (priloga II A 1.4)“, „C.2 Povzetek in ocena informacij glede predložitve skupne dokumentacije“, „C.2.1 Povzetek predloženih informacij in dokumentacije (spis dokument B)“, „C.2.2 Ocena predloženih informacij in dokumentacije“ in „C.2.3 Ugotovitve glede razumnosti ukrepov, ki so jih sprejela podjetja prijavitelji“. Naslov drugega poddokumenta je „Dodatek k monografiji – zvezek 4 z dne 11. decembra 1998 – Glifosat – Glifosat trimesium – del A – glifosat“

z dne 14. januarja 2000 in vsebuje le eno točko z naslovom „C.1.2.1 Identiteta izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10)“. Tretji poddokument je naslovljen „Dodatek 2 k monografiji – zvezek 4 z dne 11. decembra 1998 – Glifosat – Glifosat trimesium“ z dne 12. maja 2001 in vsebuje tri točke, naslovljene „C.1.1 Podrobna informacija o postopku proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8)“, „C.1.2 Podrobna specifikacija čistosti aktivne snovi“ in „C.1.2.1 Identiteta izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10)“.

- 16 Z dopisom z dne 25. januarja 2013 je Komisija opredelila tudi odlomke treh poddokumentov, ki sestavljajo sporni dokument in ki se nanašajo na čistost glifosata, „identiteto“ in količino vseh nečistoč, ki jih ta vsebuje, ter na analitski profil lotov, uporabljenih za preizkušanja.
- 17 Stranke so podale ustne navedbe na obravnavi 26. februarja 2013 (v nadaljevanju: obravnava z dne 26. februarja 2013).
- 18 Splošno sodišče je s sodbo z dne 8. oktobra 2013, Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe/Komisija (T-545/11, EU:T:2013:523, v nadaljevanju: prvotna sodba), za ničten razglasilo izpodbijani sklep v delu, v katerem je bil z njim strankama zavržen dostop do spornega dokumenta, ki vsebuje informacije glede emisij v okolje, in sicer, prvič, informacije o identiteti in količini vseh nečistoč, ki so vsebovane v aktivni snovi, ki jo je prijavil vsak gospodarski subjekt, drugič, podatke o nečistočah, ki so prisotne v različnih lotih, ter minimalne, povprečne in maksimalne količine vsake od teh nečistoč in, tretjič, informacije o sestavi fitofarmaceutskih sredstev, ki so jih razvili različni zadevni gospodarski subjekti.
- 19 Komisija je 17. decembra 2013 v sodnem tajništvu Sodišča zoper prvotno sodbo vložila pritožbo.
- 20 Na podlagi predlogov je bila Zvezni republiki Nemčiji, America Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., CropLife International AISBL (CLI), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Care Association (ECCA), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) in National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) dovoljena intervencija v podporo predlogom Komisije.
- 21 Komisija je v podporo svoji pritožbi navedla en sam pritožbeni razlog, ki se je nanašal na očitek, da je Splošno sodišče napačno razlagalo pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006.
- 22 Tožeči stranki sta ob podpori Kraljevine Švedske predlagali, naj se pritožba zavrne.
- 23 Sodišče je s sodbo z dne 23. novembra 2016, Komisija/Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe (C-673/13 P, EU:C:2016:889, v nadaljevanju: sodba o pritožbi) razveljavilo prvotno sodbo in zadevo vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču.

Postopek in predlogi strank po vrnitvi zadeve v razsojanje

- 24 Zadeva je bila dodeljena četrtemu senatu Splošnega sodišča.
- 25 Tožeči stranki in Komisija so 30. januarja in 2. februarja 2017 predložile pisna stališča glede vrnitve zadeve v razsojanje na podlagi člena 217(1) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 26 Potem ko so zaprosili in pridobili dostop do spisa v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 8. oktobra 2013, Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe/Komisija (T-545/11, EU:T:2013:523) (v nadaljevanju: prvotna zadeva), so Kraljevina Švedska ter CropLife America, NAM, ACC, CLI, Cefic in ECPA 23. januarja in 2. februarja 2017 v skladu s členom 217(1) Poslovnika vložili pisna stališča glede vrnitve zadeve v razsojanje.

- 27 Komisija, CLI, Cefic, ECPA, ECCA, Zvezna republika Nemčija in Kraljevina Švedska so 3. in 4. maja 2017 v skladu s členom 217(3) Poslovnika vložili dodatna pisna stališča.
- 28 Tožeči stranki ob podpori Kraljevine Švedske v stališčih Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- ugotovi, da je Komisija ravnala v nasprotju s Konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki je bila podpisana 25. junija 1998 v Aarhusu (v nadaljevanju: Aarhuska konvencija) in v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 (UL 2005, L 124, str. 1), in uredbama št. 1049/2001 in 1367/2006;
 - izpodbijan sklep razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 29 Komisija ob podpori CropLife America, NAM, ACC, CLI, Cefic, ECPA, ECCA in Zvezne republike Nemčije v stališčih Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Obseg spora

- 30 Na podlagi pojasnil, ki sta jih dali tožeči stranki, je treba, kot je že bilo navedeno v točkah od 22 do 24 prvotne sodbe, v katere sodba o pritožbi ne posega, spor omejiti na del spornega dokumenta, ki vsebuje informacije o stopnji čistosti aktivne snovi, „identiteti“ in količini nečistoč v tehničnem materialu, analitskem profilu lotov in o natančni sestavi sredstva, ki je bilo razvito, kot sta jih tožeči stranki navedli na obravnavi z dne 26. februarja 2013. V zvezi z nečistočami sta tožeči stranki navedli, da želita biti seznanjeni z drugimi kemičnimi snovmi, ki nastanejo v postopku proizvodnje glifosata, in njihovo količino. Glede analitskega profila lotov, ki so jih podjetja predložila za preizkušanje, sta navedli, da želita biti seznanjeni z vsebino in sestavo lotov, zlasti glede drugih dodanih kemičnih snovi, ter z opisom preizkusov in njihovimi dejanskimi učinki.

Pravo

- 31 Tožeči stranki v podporo tožbi navajata tri tožbene razloge. Prvič, menita, da člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 državi članici ne daje pravice veta in da Komisija ne sme ravnati v skladu z mnenjem te države članice glede uporabe izjeme iz člena 4(2) te uredbe. Drugič, navajata, da je treba zavrniti izjemo od pravice do dostopa zaradi varstva poslovnih interesov določene fizične ali pravne osebe, saj prevladujoči javni interes upravičuje razkritje zaprosenih informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje. Tretjič, navajata, da izpodbijani sklep ni v skladu s členom 4(2) Uredbe št. 1049/2001 in členom 4 Aarhuske konvencije, saj Komisija ni ocenila dejanskega tveganja za poseg v navedene poslovne interese.

Prvi tožbeni razlog: neupoštevanje obsega člena 4(5) Uredbe št. 1049/2001

- 32 S prvim tožbenim razlogom tožeči stranki trdita, da člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 ne more biti podlaga za zavrnitev razkritja informacij ali za omejitve pristojnosti Komisije na zgolj *prima facie* preizkus uporabe izjem, ki jih navaja država članica. To naj bi izhajalo iz sodbe z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija (C-64/05 P, EU:C:2007:802), in iz uporabe Uredbe št. 1367/2006 ter razlage zakonodaje Evropske unije, ki bi bila v skladu z Aarhusko konvencijo.

- 33 Komisija trdi, da je treba trditve tožečih strank zavrnuti.
- 34 Na prvem mestu je treba opozoriti, da je namen Uredbe št. 1049/2001, kot izhaja iz njene uvodne izjave 4 in njenega člena 1, čim bolj uresničiti pravico dostopa javnosti do dokumentov, ki jih imajo institucije. Na podlagi člena 2(3) te uredbe se ta pravica ne nanaša zgolj na dokumente institucij, ki jih te pripravijo, ampak tudi na dokumente, ki jih te prejmejo od tretjih strank, med katere, kot je izrecno navedeno v členu 3(b) te uredbe, spadajo tudi države članice.
- 35 Vendar Uredba št. 1049/2001 v členu 4 določa izjeme od pravice do dostopa do dokumenta. Natančneje, odstavek 5 tega člena določa, da lahko država članica institucijo prosi, naj brez njenega predhodnega soglasja ne razkrije dokumenta, ki izvira iz te države članice.
- 36 Iz sodne prakse je razvidno, da je člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 postopkovno pravilo, saj določa le zahtevo za predhodno soglasje zadevne države članice, če je ta predložila posebno prošnjo v tem smislu, in da je namenjeno postopku odločanja Unije (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točki 78 in 81).
- 37 Drugače od člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001, ki tretjim strankam, če dokumenti prihajajo od njih, podeljuje zgolj pravico, da se zadevna institucija z njimi posvetuje glede uporabe ene od izjem iz člena 4(1) in (2) te uredbe, člen 4(5) te uredbe določa, da država članica lahko institucijo prosi, da brez njenega prehodnega soglasja ne razkrije dokumenta, ki izvira iz te države.
- 38 Presojeno je bilo, da če država članica uporabi možnost na podlagi člena 4(5) Uredbe št. 1049/2001, da prosi, naj se specifičen dokument, ki izvira iz te države, ne razkrije brez njenega predhodnega soglasja, potrebuje institucija za morebitno razkritje tega dokumenta njeno soglasje (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 50).
- 39 Iz tega sledi, *a contrario*, da institucija, ki nima predhodnega soglasja zadevne države članice, zadevnega dokumenta ne sme razkriti (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 44). Tako je bila v tem primeru odločitev Komisije glede prošnje za dostop do spornega dokumenta torej odvisna od odločitve nemških organov v okviru postopka sprejetja izpodbijanega sklepa.
- 40 Vendar iz sodne prakse izhaja, da člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 zadevni državi članici ne podeljuje pravice do splošnega in nepogojnega veta, ki bi ji omogočal, da bi povsem diskrecijsko in brez obrazložitve svoje odločitve nasprotovala razkritju vsakega dokumenta, ki ga ima institucija, samo zato, ker dokument izvira iz te države članice (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 58). Izvrševanje pravice, ki jo člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 podeljuje zadevni državi članici, je namreč omejeno z vsebinskimi izjemami, naštetimi v členu 4, od (1) do (3), iste uredbe, pri čemer je tej državi članici glede tega priznana zgolj pravica do sodelovanja pri odločanju institucije. Predhodno soglasje zadevne države članice, na katero se nanaša ta člen 4(5), tako ni diskrecijska pravica do veta, pač pa pritrnilno mnenje glede neobstoja izjem iz člena 4, od (1) do (3), te uredbe (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 76). Postopek odločanja, ki je bil tako uveden s členom 4(5) Uredbe št. 1049/2001, torej zahteva, da zadevna institucija in država članica upoštevata vsebinske izjeme, določene v tem členu 4, od (1) do (3) (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 83).
- 41 Iz tega sledi, da člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 zadevni državi članici omogoča, da nasprotuje razkritju dokumentov, ki izvirajo iz nje, zgolj ob sklicevanju na vsebinske izjeme, določene v členu 4, od (1) do (3), te uredbe, in le če glede tega ustrezno obrazloži svoje stališče (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 99).

- 42 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je bil člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001, kot poudarja Komisija, sicer uporabljen v obravnavanem primeru, vendar je iz izpodbijanega sklepa razvidno, da zavrnitev dostopa do spornega dokumenta temelji na izjemi iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, in sicer na varstvu poslovnih interesov določenih fizičnih in pravnih oseb, vključno z intelektualno lastnino, na katero se sklicujejo nemški organi.
- 43 Na drugem mestu, razsojeno je bilo tudi, da mora zadevna institucija, preden zavrne dostop do dokumenta, ki izvira iz države članice, preveriti, ali nasprotovanje države članice temelji na vsebinskih izjemah, ki jih določa člen 4, od (1) do (3), Uredbe št. 1049/2001, in ali je ta glede tega ustrezno obrazložila svoje stališče. Komisija mora zato v postopku sprejetja odločitve o zavrnitvi dostopa preveriti, ali obstaja taka obrazložitev, in to navesti v odločbi, ki jo sprejme ob koncu postopka (sodba z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija, C-64/05 P, EU:C:2007:802, točka 99).
- 44 Nasprotno pa institucija, na katero je bila naslovljena prošnja za dostop do dokumenta, v skladu s sodno prakso, oblikovano v okviru člena 4(5) Uredbe št. 1049/2001, ni zavezana opraviti izčrpne presoje odločbe zadevne države članice o nasprotovanju, tako da opravi nadzor, ki presega preveritev, ali obstaja obrazložitev, v kateri bi se sklicevalo na izjeme iz člena 4, od (1) do (3), Uredbe št. 1049/2001 (sodba z dne 21. junija 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisija, C-135/11 P, EU:C:2012:376, točka 63; sklep z dne 27. marca 2014, Ecologistas en Acción/Komisija, T-603/11, neobjavljen, EU:T:2014:182, točka 44, in sodba z dne 25. septembra 2014, Spirlea/Komisija, T-669/11, EU:T:2014:814, točka 54). Vendar mora zaprosena institucija vseeno preveriti, ali se ji pojasnila države članice zdijo *prima facie* utemeljena (sodba z dne 5. aprila 2017, Francija/Komisija, T-344/15, EU:T:2017:250, točka 54).
- 45 Komisija pa je v odločbi Zvezne republike Nemčije o nasprotovanju razkritja spornega dokumenta preverila, ali obstaja obrazložitev, ki se sklicuje na izjemo v zvezi z varstvom poslovnih interesov iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, in ali je ta obrazložitev *prima facie* utemeljena (glej točke od 7 do 11 zgoraj).
- 46 Poleg tega je treba zavrniti argumentacijo tožečih strank, da se Komisija ni mogla opreti na izjemo iz določb člena 4(5) Uredbe št. 1049/2001, da bi nasprotovala razkritju okoljskih informacij, ker je treba to uredbo razlagati v skladu z Uredbo št. 1367/2006 in z Aarhuško konvencijo.
- 47 V zvezi s tem namreč zadostuje ugotovitev, da glede na to, kar je bilo že navedeno v točki 42 zgoraj, te trditve ni mogoče sprejeti, saj člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 ni razlog, zaradi katerega je Komisija zavrnila dostop do tega dokumenta.
- 48 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: obstoj prevladujočega javnega interesa, ki upravičuje razkritje informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje

Obseg pravice do dostopa iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006

- 49 Člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 nalaga obveznost razkritja dokumenta, kadar se zaprosene informacije nanašajo na emisije v okolje, tudi v primeru nevarnosti posega v interese, ki jih varuje člen 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001. Te razlage ni mogoče omajati pod pretvezo razlage, ki bi bila dosledna, uravnotežena ali usklajena glede na določbe členov 16 in 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 39(2) in (3) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) z dne 15. aprila 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 305), ki je Priloga 1 C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82), Direktive 91/414 ali Uredbe (ES) št. 1107/2009

Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414 (UL 2009, L 309, str. 1), zlasti njenega člena 63 (glej v tem smislu prvotno sodbo, točke od 27 do 46; po analogiji glej tudi sodbo z dne 23. novembra 2016, Bayer CropScience in Stichting De Bijenstichting, C-442/14, EU:C:2016:890, točke od 96 do 102).

Pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“

- 50 Tožeči stranki ob podpori Kraljevine Švedske navajata, da je Komisija kršila domnevo iz člena 6(1) Uredbe št. 1367/2006, saj naj bi bile zaprosene informacije okoljske informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje. Te informacije naj bi se nanašale na vse snovi, ki so izpuščene v okolje, ko se snov „glifosat“, ki je bila odobrena, uporablja v pesticidih. Poleg tega naj bi informacije iz osnutka poročila javnosti omogočale preveritev, ali preizkušanja, ki so bila opravljena, dajejo pregled nad emisijami in učinki snovi, ki je bila na podlagi teh preizkušanj odobrena, in sicer aktivna snov „glifosat“.
- 51 Komisija ob podpori CropLife America, NAM, ACC, CLI, Cefic, ECPA in Zvezne republike Nemčije navaja, da je treba pojem „emisija“ razlagati restriktivno in da v skladu z Navodili za izvajanje Aarhuške konvencije, ki jih je leta 2000 objavila Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo (UN/ECE), ta pomeni neposredni ali posredni izpust snovi iz obratov. Dalje navaja, da se zaprosene informacije ne nanašajo na emisije v okolje, saj se informacije iz spornega dokumenta podrobno nanašajo na metode proizvodnje glifosata, ki so jih predložili različni predlagatelji vključitve in ki so varovane s pravicami intelektualne lastnine, pri čemer pa kategorij informacij, ki zanimajo tožeči stranki, ni mogoče ločiti in izolirati od informacij o metodah proizvodnje aktivne snovi, ki so predmet spornega dokumenta. Sporne informacije naj bi bile poleg tega preveč „oddaljene od trga“, da bi lahko bile informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje, in naj z okoljskega vidika ne bi bile upoštevne, ker so bile razkrite vse nečistoče, ki so se štete za pomembne s toksikološkega, ekotoksikološkega ali okoljskega vidika.
- 52 Na prvem mestu, trditev Komisije, da je treba določbo glede emisij v okolje razlagati restriktivno, je mogoče le zavrnilo. Zadošča namreč poudariti, da je Sodišče v zvezi s tem presodilo, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko v točkah 49 in 53 prvotne sodbe ni sprejelo restriktivne razlage člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 in pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ (sodba o pritožbi, točka 55).
- 53 Na drugem mestu, glede sklicevanja Komisije na Navodila za izvajanje, navedena v točki 51 zgoraj, za trditev, da se pojem emisije navezuje na emisije iz obratov, zadošča poudariti, da je Sodišče presodilo, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je v točkah od 54 do 56 prvotne sodbe lahko presodilo, da pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 ni bil omejen na informacije, ki se nanašajo na emisije iz nekaterih industrijskih obratov (sodba o pritožbi, točka 70).
- 54 Na tretjem mestu je treba poudariti, da je Sodišče navedlo, da pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 sicer ni zajemal informacij glede povsem hipotetičnih emisij, vendar ta pojem ne more biti omejen zgolj na informacije, ki zadevajo emisije, ki so bile dejansko izpuščene v okolje pri uporabi fitofarmaceutskega sredstva ali zadevne aktivne snovi na rastlinah ali v zemlji, katerih emisije so predvsem odvisne od količin proizvoda, ki ga dejansko uporabijo kmetovalci, in natančne sestave končnega trženega proizvoda (sodba o pritožbi, točka 73). Zato je Sodišče presodilo, da se ta pojem nanaša na informacije o predvidljivih emisijah fitofarmaceutskega sredstva ali zadevne aktivne snovi v okolje v običajnih ali realnih pogojih uporabe tega sredstva ali te snovi, ki ustreza tistim, za katere je bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet za to sredstvo ali to snov, in ki prevladuje na območju, na katerem je to sredstvo ali ta snov namenjena uporabi (sodba o pritožbi, točka 74). Poleg tega je pojasnilo, da čeprav dajanje na trg sredstva ali aktivne snovi na splošno ne zadostuje za domnevo, da bo to sredstvo ali ta snov nujno izpuščena v okolje in da se informacije v zvezi s sredstvom ali snovjo nanašajo na „emisije v okolje“, pa je drugače v primeru sredstva, kakršno je fitofarmaceutsko sredstvo, in aktivnih snovi, ki jih to sredstvo

vsebuje in ki so v okviru običajne uporabe zaradi svoje funkcije namenjene izpustu v okolje. V tem primeru predvidljive emisije v običajnih ali realnih pogojih uporabe zadevnega sredstva ali aktivnih snovi, ki jih to sredstvo vsebuje, v okolje niso hipotetične in so zajete s pojmom „emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 (sodba o pritožbi, točka 75).

- 55 Na četrtem mestu je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi o pritožbi menilo, da je Splošno sodišče s presojo, da za to, da informacija spada pod pojem „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“ v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, zadošča, da se ta dovolj neposredno nanaša na emisije v okolje, napačno uporabilo pravo.
- 56 Po eni strani je poudarilo, da je iz besedila člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 razvidno, da se ta določba nanaša na informacije, ki se „nanašajo na emisije v okolje“, torej na informacije, ki zadevajo oziroma se nanašajo na takšne emisije, ne pa na informacije, ki so v neposredni ali posredni zvezi z emisijami v okolje. To razlago potrjuje člen 4(4)(d) Aarhuške konvencije, ki se sklicuje na „informacije o emisijah“ (sodba o pritožbi, točka 78). Po drugi strani je Sodišče razsodilo, da je treba ta pojem razumeti tako, da vključuje zlasti podatke, ki javnosti omogočajo seznanitev s tem, kaj je bilo dejansko izpuščeno v okolje oziroma bo izpuščeno v okolje na predvidljiv način, v običajnih ali realnih pogojih rabe sredstva ali zadevne snovi, ki ustreza rabi, za katero je bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet za to sredstvo ali to snov in ki prevladuje na območju, na katerem je to sredstvo ali ta snov namenjena rabi. Zato je treba ta pojem razlagati tako, da zajema zlasti navedbe glede vrste, sestave, količine, datuma in kraja dejanskih ali predvidljivih emisij – v takih okoliščinah – tega sredstva ali te snovi (sodba o pritožbi, točka 79).
- 57 Prav tako je treba v pojem „informacije, [ki se] nanašajo na emisije v okolje“ vključiti tako informacije, ki javnosti omogočajo, da preveri, ali je ocena dejanskih in predvidljivih emisij, na podlagi katere je pristojni organ izdal dovoljenje za sredstvo ali zadevno snov, pravilna, pa tudi podatke o vplivih teh emisij na okolje. Iz uvodne izjave 2 Uredbe št. 1367/2006 namreč v bistvu izhaja, da je namen dostopa do informacij o okolju, ki se zagotavlja s to uredbo, spodbujati učinkovitejše sodelovanje javnosti pri odločanju, da se tako poveča odgovornost organov pri odločanju, ter prispevati k ozaveščanju javnosti in njeni podpori za sprejete odločitve. Da bi se javnost lahko prepričala, da so odločitve v zvezi z okoljem, ki jih sprejmejo pristojni organi, utemeljene, in da bi lahko učinkovito sodelovala v postopku odločanja o okoljskih zadevah, mora imeti dostop do informacij, ki ji omogočajo preverjanje, ali so bile emisije ustrezno ocenjene, in mora biti sposobna smiselno razumeti, kako lahko te emisije vplivajo na okolje (sodba o pritožbi, točka 80).
- 58 Čeprav ni treba sprejeti restriktivne razlage pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje,“ pa ta pojem, nasprotno, ne more vključevati vseh informacij, ki izkazujejo kakršno koli zvezo, tudi neposredno, z emisijami v okolje. Če bi se ta pojem razlagal tako, da zajema take informacije, bi to namreč v velikem obsegu odvzelo vsebnost pojmu „informacije o okolju“ v smislu člena 2(1)(d) Uredbe št. 1367/2006. S takšno razlago bi bil tako povsem odvzet polni učinek možnosti, določeni v členu 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, ki jo imajo institucije, da zavrnejo razkritje informacij o okolju, med drugim zato, ker bi takšno razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb ter ogrozilo ravnovesje, ki ga je želel zagotoviti zakonodajalec Unije, med ciljem preglednosti in varovanjem teh interesov. Z njo bi se prav tako nesorazmerno ogrozilo varovanje poslovne skrivnosti, zagotovljene s členom 339 PDEU (sodba o pritožbi, točka 81).

Uporaba pojma „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje,“ za sporni dokument

- 59 Prvič, treba je opozoriti, da tožeči stranki ne prosita za dostop do informacij o pogodbenih razmerjih med različnimi gospodarskimi subjekti, ki so prijavili glifosat, ali o metodi njegove proizvodnje, ki so pod točkama „C.1.1 Podrobne informacije o postopkih proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8)“ (str. od 1 do 11) in „C.2 Povzetek in ocena informacij glede predložitve skupne dokumentacije“

(str. 88 in 89) prvega poddokumenta, ki ga je Komisija posredovala Splošnemu sodišču, in točko „C.1.1 Podrobne informacije o postopkih proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8)“ (str. od 1 do vključno 3) tretjega poddokumenta, ki ga je posredovala Komisija.

- 60 Drugič, tožeči stranki sta na obravnavi z dne 26. februarja 2013 pojasnili nekaj točk svoje prošnje za dostop. Na voljo želita imeti informacije glede „identitete“ in količine nečistoč, ki jih vsebuje glifosat, in informacije o analitskem profilu preizkušenih lotov, zlasti njihovo sestavo, „identiteto“ in količino kemičnih snovi, ki so bile dodane med preizkušnji, njihovo trajanje in dejanske učinke na aktivno snov.
- 61 Tako je treba le v delu, v katerem deli spornega dokumenta, ki niso tisti, navedeni v točki 59 zgoraj, vsebujejo informacije, kot so tiste, ki so navedene v točki 60 zgoraj, ali informacije glede sestave fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje glifosat, in pod pogojem, da je za te informacije mogoče šteti, da se nanašajo na emisije v okolje, ugotoviti, da je Komisija s tem, da je zavrnila njihovo razkritje, storila napako pri presoji.
- 62 Tretjič, tožeči stranki sta v prvotni zadevi podali pojasnila glede načina, kako lahko informacije o „identiteti“ in količini nečistoč v glifosatu, o analitskem profilu preizkušenih lotov in o sestavi sredstva, ki vsebuje to snov, privedejo do ugotovitve ravni emisij teh nečistoč v okolje.
- 63 V tožbi tožeči stranki navajata, da so ostanki aktivne snovi v okolju in njihov učinek na zdravje ljudi neposredno povezani s čistostjo snovi, med drugim z „identiteto“ in količino nečistoč, ki so v glifosatu, in ne zgolj z „identiteto“ in količino nečistoč, za katere je Komisija štela, da so upoštevne. Po njenem mnenju je treba poznati tudi analitski profil lotov, ki so bili uporabljeni za preizkušanja, zato da je ta preizkušanja mogoče razlagati, in študije, na katere se opira vključitev glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414. To naj bi bil razlog, zakaj je treba razkriti natančno sestavo sredstev, ki so bila razvita in preskušana, kar naj bi omogočilo ugotovitev, kateri toksični elementi se izpuščajo v okolje in za katere obstaja tveganje, da bodo tam določen čas ostali.
- 64 V odgovor na pisna vprašanja Splošnega sodišča v prvotni zadevi sta tožeči stranki tudi navedli, v čem naj bi se informacije, za katere sta zaprosili, navezovali na pojem „emisije v okolje.“ Tako naj bi se nečistoče, ki jih vsebuje glifosat, v okolje izpuščale istočasno z njim. Poleg tega lahko te nečistoče, glede na njihovo količino, vplivajo na rezultate preizkušanj, ki se zahtevajo za presojo škodljivih učinkov glifosata zaradi njegove vključitve v prilogo I k Direktivi 91/414. Za ugotovitev, ali so preizkušanja, opravljena zaradi te vključitve, reprezentativna glede emisij v okolje, do katerih pride pri uporabi fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo glifosat, naj bi bilo torej treba imeti na voljo informacije o analitskem profilu lotov. V prilogi k odgovoru sta tožeči stranki predložili dokument, v katerem so med drugim predstavljeni postopek, po katerem se glifosat proizvaja, ter snovi, ki se mu dodajo, da se proizvede ta aktivna snov, in v katerem se vztraja pri dejstvu, da bodo nečistoče, ki so v aktivni snovi, izpuščene v okolje. Poleg tega je v istem dokumentu poudarjena pomembnost pridobitve informacij o analitskem profilu preizkušenih lotov, da se preveri, ali ta profil ustreza profilu sredstev, ki so dana na trg, saj lahko proizvodnja v malem obsegu privede do drugačnega analitskega profila glifosata, kot bi bil v primeru proizvodnje v velikem obsegu za njegovo trženje. S pridobitvijo teh informacij naj bi bilo mogoče nadzorovati morebitne razlike med analitskimi profili lotov, ki so bili preizkušani zaradi vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, in loti proizvodov, ki so bili dani na trg, ter ugotoviti, ali so bila opravljena preizkušanja upoštevna glede na dejanske emisije glifosata v okolje. Nazadnje je v tem dokumentu poudarjeno, da naj bi zaprosene informacije omogočile ugotovitev, ali je raven metabolita, v katerega se spremeni glifosat, ki je izpuščen v okolje, obstojna in onesnažuje podzemne vode.
- 65 Čeprav se Komisija strinja, da se vsaka aktivna snov v svojem življenjskem ciklu nujno izpusti v okolje, meni, da sporni dokument ne vsebuje informacij, za katere bi se lahko štelo, da se nanašajo na emisije v okolje, temveč informacije glede metod proizvodnje, ki jih uporabljajo različni gospodarski subjekti, ki so prijavili glifosat zaradi njegove vključitve v prilogo I k Direktivi 91/414. Nasprotuje razkritju

informacij glede nečistoč in analitskega profila lotov, ker naj bi to omogočilo rekonstrukcijo metode proizvodnje aktivne snovi in poslovnih skrivnosti, ki se nanjo navezujejo, saj ni mogoče ločiti in izolirati teh različnih kategorij informacij. Nazadnje, Komisija navaja, da so bile vse informacije, ki so upoštevne s toksikološkega vidika in glede učinkov aktivne snovi na zdravje, predmet podrobne analize in so bile razkrite z njenim sklepom z dne 6. maja 2011, in poudarja, da tožeči stranki ne navajata razlogov, zaradi katerih naj že razkriti dokumenti ne bi zadoščali za presojo utemeljenosti postopka vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414.

- 66 Četrta, treba je opozoriti, da se je Splošno sodišče v okviru pripravljanih ukrepov v prvotni zadevi seznanilo s spornim dokumentom, ki se, kot je Komisija navedla v spremnem dopisu k temu dokumentu, deli na poddokumente.
- 67 Prvi poddokument med drugim vsebuje točko z naslovom „C.1.2 Podrobna specifikacija aktivne snovi (priloga II A od 1.9 do 1.11)“, v kateri so po eni strani predstavljene prijave, ki so jih državi članici poročevalki predložili gospodarski subjekti, ki želijo vključiti glifosat v prilogo I k Direktivi 91/414, opredeljene različne nečistoče, ki so v proizvedenem glifosatu, in točno ugotovljena ali maksimalna količina vsake od teh nečistoč (točka „C.1.2.1 Navedba izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10)“, str. od 11 do 61), po drugi strani pa analitski profil preizkušanih lotov, pri čemer so v razpredelnici podane količine vseh nečistoč, ki so v različnih lotih, ter minimalne, povprečne in maksimalne količine vsake od nečistoč, večina zadevnih gospodarskih subjektov pa je predstavila tudi metode analize in potrditve podatkov (točka „C.1.2.2 Analitski profil lotov (priloga II A 1.11)“, str. od 61 do 84). Prvi poddokument vsebuje tudi točko „C.1.3 Podrobna specifikacija preparatov (priloga II A 1.4)“, v kateri je opisana vsebina fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje glifosat, ki ga proizvaja vsak gospodarski subjekt, ki je to aktivno snov prijavil (str. od 84 do 88).
- 68 Edina točka drugega poddokumenta (glej točko 15 zgoraj) zajema razpredelnico z navedenimi različnimi gospodarskimi subjekti, ki so prijavili glifosat, strukturno formulo vsake nečistoče v aktivni snovi vsakega od teh gospodarskih subjektov in točno ugotovljeno ali maksimalno količino vsake od teh nečistoč (str. od 1 do 6).
- 69 Tretji poddokument med drugim obsega dve točki z naslovoma „C.1.2 Podrobna specifikacija čistosti aktivne snovi (priloga II A 1.9 do 1.11)“ in „C.1.2.1 Identiteta izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10)“ (str. od 4 do 13). V točki C.1.2 so navedene različne nečistoče, ki jih vsebuje glifosat trimesium, ter točno ugotovljena in maksimalna količina vsake od teh nečistoč (str. 4) ter analitski profil preizkušanih lotov, v zvezi s katerim so v obliki razpredelnice navedene količine vseh nečistoč, ki so prisotne v različnih lotih (str. 7). Točka C.1.2.1 obsega razpredelnico, ki je podobna tisti iz drugega poddokumenta in vsebuje informacije enake narave (str. od 8 do 13).
- 70 Glede na ta pojasnila je treba ugotoviti, ali sporni dokument vsebuje informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje.
- 71 Najprej je treba poudariti, da po eni strani med strankami ni sporno, da se aktivna snov – kot je glifosat – v svojem življenjskem ciklu nujno izpusti v okolje in da po drugi strani sporni dokument vsebuje informacije o okolju. Stranke pa se, nasprotno, ne strinjajo glede vprašanja, ali te informacije spadajo pod pojem „informacij[, ki se] nanašajo na emisije v okolje,“ kot ga je Sodišče opredelilo v sodbi o pritožbi.
- 72 Za odločitev o tem vprašanju se je treba opreti na upoštevne določbe Uredbe št. 1107/2009. Namen te uredbe je določiti pravila za registracijo fitofarmacevtskih sredstev v komercialni obliki in za njihovo dajanje v promet, uporabo in nadzor v Uniji (člen 1 Uredbe št. 1107/2009) in se uporablja za sredstva v obliki, v kateri se dobavljajo uporabniku, ki so sestavljena iz aktivnih snovi, varoval ali sinergistov ali te aktivne snovi vsebujejo (člen 2 Uredbe št. 1107/2009).

- 73 Iz Uredbe št. 1107/2009 izhaja, da bi se snovi smele vključiti v fitofarmacevtska sredstva le takrat, kadar se dokaže, da nedvomno koristijo rastlinski pridelavi in se ne pričakuje, da bi imele kakršen koli škodljiv vpliv na zdravje ljudi ali živali ali kakršen koli nesprejemljiv vpliv na okolje (uvodna izjava 10). Zaradi predvidljivosti, učinkovitosti in skladnosti bi bilo treba določiti podroben postopek za oceno, ali se aktivna snov lahko odobri (uvodna izjava 12). Poleg aktivnih snovi lahko fitofarmacevtska sredstva vsebujejo varovala ali sinergiste in pomožne snovi v formulaciji (uvodni izjavi 21 in 22).
- 74 Fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo aktivne snovi, so lahko formulirana na različne načine in se lahko uporabljajo na različnih rastlinah in rastlinskih proizvodih, v različnih kmetijskih, fitosanitarnih in okoljskih (vključno s klimatskimi) pogojih. Zato bi morale registracije za fitofarmacevtska sredstva izdajati države članice (uvodna izjava 23). Določbe, ki urejajo registracijo, morajo zagotavljati visok standard varstva. Zlasti pri izdaji registracije za fitofarmacevtska sredstva bi moral biti cilj varovanja zdravja ljudi in živali ter okolja pomembnejši kot cilj izboljšanja rastlinske pridelave. Zato bilo treba dokazati, da fitofarmacevtska sredstva, še preden se dajo v promet, nedvomno koristijo rastlinski pridelavi in nimajo nobenega škodljivega vpliva na zdravje ljudi ali živali, vključno na zdravje ranljivih skupin, ali nobenega nesprejemljivega vpliva na okolje (uvodna izjava 24).
- 75 Aktivne snovi v fitofarmacevtskem sredstvu so lahko proizvedene v različnih proizvodnih procesih, kar se odraža pri različnih specifikacijah. Te razlike lahko vplivajo na varnost. Zaradi učinkovitosti bi bilo treba na ravni Unije zagotoviti usklajen postopek za oceno teh razlik (uvodna izjava 27).
- 76 Nazadnje je v uvodni izjavi 29 Uredbe št. 1107/2009 navedeno, da je načelo vzajemnega priznavanja eno od sredstev za zagotavljanje prostega pretoka blaga v Uniji. Za preprečitev podvajanja dela, zmanjšanje administrativnega bremena za industrijo in države članice ter za zagotovitev bolj izenačene dostopnosti do fitofarmacevtskih sredstev bi morale registracije, ki jih izda ena država članica, sprejeti tudi druge države članice, v katerih so razmere na področju kmetijstva, zdravja rastlin in okolja (vključno s podnebjem) primerljive. Zato bi bilo treba Unijo razdeliti na cone s takšnimi primerljivimi razmerami, da se olajša takšno vzajemno priznavanje. Iz okoljskih in kmetijskih razmer na ozemlju ene ali več držav članic bi pa morda lahko izviral, da države članice ob vložitvi zahtevka priznajo registracijo fitofarmacevtskega sredstva, ki jo je izdala druga država članica, jo spremenijo ali registracije fitofarmacevtskega sredstva na svojem ozemlju ne odobrijo, če je to upravičeno zaradi posebnih okoljskih ali kmetijskih razmer ali če ni mogoče doseči visoke stopnje varstva zdravja ljudi in živali ter varovanja okolja, ki jih določa ta uredba.
- 77 Za dajanje fitofarmacevtskih sredstev v promet v Uniji Uredba št. 1107/2009 določa sistem, v okviru katerega so postopki za odobritev aktivne snovi (členi od 7 do 13 Uredbe št. 1107/2009), kot je glifosat, ločeni od postopkov registracije fitofarmacevtskega sredstva v formuli, tj. končni proizvod, ki vsebuje aktivno snov in druge elemente, ki ga potem gospodarski subjekti uporabijo (členi od 33 do 39 Uredbe št. 1107/2009).
- 78 Postopek za odobritev aktivnih snovi poteka na ravni Unije in se konča s sprejetjem akta Komisije, s katerim se snov odobri ali ne. Med strankami ni sporno, da se za namen odobritve aktivne snovi ocena nanaša na „eno ali več reprezentativnih rab vsaj enega fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje to aktivno snov“ (člen 4(5) Uredbe št. 1107/2009), ki v bistvu obsegajo eno ali več specifičnih predlaganih rab fitofarmacevtskega sredstva na eni ali več določenih rastlinah in zajema upoštevne pogoje rabe, ki se predlagajo za to reprezentativno rabo.
- 79 Ker je lahko fitofarmacevtsko sredstvo dano na trg ali uporabljeno le, če ga je zadevna država članica registrirala v skladu z Uredbo št. 1107/2009 (člen 28 Uredbe št. 1107/2009) v skladu s pogoji registracije, ki so med drugim določeni v členu 29 te uredbe, mora vsak vlagatelj, ki želi dati fitofarmacevtsko sredstvo v promet, za registracijo ali spremembo registracije zaprositi sam ali prek zastopnika v vsaki posamezni državi članici, v kateri namerava dati fitofarmacevtsko sredstvo v promet (člen 33 Uredbe št. 1107/2009).

- 80 V okviru postopka registracije država članica, ki preučuje vlogo, opravi neodvisno, objektivno in pregledno oceno ob upoštevanju trenutnih znanstvenih in tehničnih spoznanj s pomočjo smernic, ki so na voljo v času vloge. Vsem državam članicam v isti coni omogoči, da dajo pripombe, ki se bodo upoštevale pri oceni. Uporabi enotna načela za oceno in registracijo fitofarmaceutskih sredstev iz člena 29(6) Uredbe št. 1107/2009, da – kolikor je to mogoče – določi, ali fitofarmaceutsko sredstvo izpolnjuje zahteve iz člena 29 v isti coni, kadar se uporablja v skladu s členom 55 in v skladu z realnimi pogoji za uporabo. Država članica, ki preučuje vlogo, da svojo oceno na voljo drugim državam članicam znotraj iste cone (člen 36(1) Uredbe št. 1107/2009).
- 81 Nazadnje, kadar je v zvezi z aktivno snovjo, varovalom ali sinergistom treba ugotoviti, ali je drug vir ali pa, če je sprememba v postopku izdelave in/ali mesta izdelave za isti vir, v skladu s členom 29(1)(b) Uredbe št. 1107/2009, to presodi država članica, ki je bila poročevalka za aktivno snov, varovalo ali sinergist, kakor je navedeno v členu 7(1) iste uredbe, razen če se država članica, ki preučuje vlogo, kakor je navedeno v členu 35 navedene uredbe, strinja, da bo ocenila ekvivalenco. Vlagatelj državi članici, ki ocenjuje ekvivalenco, predloži vse potrebne podatke (člen 38 Uredbe št. 1107/2009).
- 82 Iz določb, navedenih v točkah od 73 do 81 zgoraj, izhaja, da mora biti aktivna snov – kot je glifosat – odobrena na ravni Unije, preden je lahko v sestavi fitofarmaceutskih sredstev, ki morajo biti nujno predmet registracije države članice zato, da se zagotovi, da sestava teh sredstev izpolnjuje pogoje za registracijo iz člena 29 Uredbe št. 1107/2009. Poleg tega, kot je v bistvu poudarila Zvezna republika Nemčija, ocena in odobritev aktivne snovi „glifosat“ na ravni Unije načeloma še ne pomeni nobene zveze s kasnejšo konkretno rabo te snovi. Odobritev aktivne snovi „glifosat“ namreč nikakor ne vključuje dovoljenja za ločeno uporabo te snovi. Šele ko bo ta snov sestavina fitofarmaceutskega sredstva, ki ga je država članica registrirala za njegovo dajanje v promet, se bo ta snov uporabila. Zato, čeprav je res, da je aktivna snov – kot je glifosat – v svojem življenjskem ciklu nujno izpuščena v okolje, pa do tega pride le prek fitofarmaceutskega sredstva, ki je predmet postopka registracije.
- 83 Iz določb, navedenih v točkah od 73 do 81 zgoraj, tudi izhaja, da je posledica sistema, vzpostavljenega z Uredbo št. 1107/2009, to, da se lahko fitofarmaceutsko sredstvo, za katero se zahteva registracija pri državi članici, v več ozirih razlikuje od proizvoda, ki je predložen in ocenjen na ravni Unije za namene odobritve aktivne snovi. Kot je namreč pravilno poudarila Komisija, se po eni strani uporaba in pogoji uporabe fitofarmaceutskega sredstva, na katere se nanaša registracija v državi članici, lahko zelo razlikujejo od tistih, ki so bili predmet teoretične ocene na ravni Unije.
- 84 Po drugi strani sta lahko aktivna snov in specifično fitofarmaceutsko sredstvo, ki jo vsebuje, in za katera je bila registracija zahtevana na nacionalni ravni, z določenih tehničnih vidikov zelo različna od aktivne snovi in reprezentativne rabe fitofarmaceutskega sredstva, ocenjenega na ravni Unije v fazi postopka odobritve. To je posledica dejstva, da lahko fitofarmaceutsko sredstvo, za katero se zahteva registracija, proizvaja – kar se pogosto tudi zgodi – drugo podjetje, kot je tisto, ki je zahtevalo odobritev aktivne snovi na ravni Unije.
- 85 Poleg tega je treba poudariti, da čeprav bi aktivna snov in specifično fitofarmaceutsko sredstvo, ki sta dovoljena, proizvajala isto podjetje, kot je tisto, ki je vložilo zahtevo za odobritev aktivne snovi, se lahko metoda proizvodnje te snovi in zato nečistoče, ki so prisotne v fitofarmaceutskem sredstvu, katerega registracija je zahtevana in ki bo potem izpuščeno v okolje, razlikujejo od tistih, ki so bile analizirane na ravni Unije. Kot je zlasti omenjeno v uvodnih izjavah 23 in 27 Uredbe št. 1107/2009, je namreč ne samo možno, da je fitofarmaceutsko sredstvo formulirano na več načinov in uporabljeno na različnih rastlinah in rastlinskih proizvodih v različnih kmetijskih, fitosanitarnih in okoljskih (vključno s klimatskimi) pogojih (glej točko 74 zgoraj), temveč je poleg tega aktivna snov, vsebovana v fitofarmaceutskem sredstvu, lahko proizvedena v različnih proizvodnih procesih, kar se odraža pri različnih specifikacijah (glej točko 75 zgoraj).

- 86 Zlasti zaradi tega mora država članica v skladu s členom 29(1)(b) Uredbe št. 1107/2009 v postopku registracije preučiti, ali ima aktivna snov drugačen ali isti izvor, vendar je bil spremenjen njen postopek izdelave ali mesto izdelave. Če je tako, mora ta država članica preveriti, ali je specifikacija aktivne snovi, ki je prisotna v fitofarmaceutskem sredstvu, za katero se zahteva registracija (člen 38 Uredbe št. 1107/2009), vseeno enakovredna tisti, ki je bila ocenjena na ravni Unije in za katero se šteje, da izpolnjuje merila za odobritev iz člena 4 Uredbe št. 1107/2009.
- 87 Dodati je tudi treba, da se v skladu s členom 29(3) Uredbe št. 1107/2009 skladnost z zahtevami glede enakovrednosti iz člena 29(1)(b) Uredbe št. 1107/2009 „določi z uradnimi ali uradno priznanimi preskusi in analizami, izvedenimi v skladu s kmetijskimi in okoljskimi razmerami ter razmerami za zdravje rastlin, ki so pomembne za uporabo zadevnega fitofarmaceutskega sredstva in predstavljajo razmere, ki prevladujejo v coni, kjer se bo sredstvo uporabljalo“.
- 88 V teh okoliščinah je treba, kot sta trdili Komisija in Zvezna republika Nemčija, šteti, da država članica šele v fazi nacionalnega postopka za dovolitev dajanja v promet specifičnega fitofarmaceutskega sredstva oceni morebitne emisije v okolje in šele takrat se pojavijo konkretne informacije o naravi, sestavi, količini, datumu in kraju dejanskih ali predvidljivih emisij v takih okoliščinah aktivne snovi in specifičnega fitofarmaceutskega sredstva, ki jo vsebuje, v smislu točke 79 sodbe o pritožbi (glej točko 56 zgoraj).
- 89 V obravnavanem primeru to pomeni, da se osnutek poročila, ki je bil pripravljen v okviru postopka odobritve na ravni Unije, nanaša na eno ali več reprezentativnih rab fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo glifosat in ki so jih predlagali predlagatelji odobritve te snovi, in na specifično sestavo fitofarmaceutskih sredstev, ki izhaja iz postopka proizvodnje teh predlagateljev ob vložitvi zahteve za odobritev.
- 90 Ker se lahko uporaba, pogoji uporabe in sestava fitofarmaceutskega sredstva, ki ga na svojem ozemlju registrira država članica, zelo razlikujejo od tistih, ki veljajo za proizvode, ocenjene na ravni Unije v fazi odobritve aktivne snovi, je treba šteti, da se informacije iz spornega dokumenta ne nanašajo na emisije, katerih izpustitev v okolje je predvidljiva, in imajo kvečjemu zvezo z emisijami v okolje. Zato take informacije niso zajete s pojmom „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje“, v skladu s točko 78 sodbe o pritožbi.
- 91 Glede na prej navedeno je torej treba ugotoviti, da Komisija ni storila napake pri presoji, ko je menila, da sporni dokument ne vsebuje informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje, in zato zavrnil drugi tožbeni razlog.
- 92 Te ugotovitve ne omaje trditev, ki sta jo tožeči stranki ponovili na obravnavi, da je nujno pridobiti dostop do spornega dokumenta, ker v bistvu v fazi registracije fitofarmaceutskega sredstva države članice ne ocenijo ponovno aktivne snovi, ki je bila odobrena na ravni Unije. Treba je namreč poudariti, kot so to storili Komisija, Cefic in ECPA, da se v postopku registracije analizira fitofarmaceutsko sredstvo v celoti z vsemi njegovimi sestavinami. To sredstvo pa je registrirano le, če vsi preskusi in analize omogočajo ugotovitev, da so pogoji za registracijo iz člena 29 Uredbe št. 1107/2009 izpolnjeni, in je zato mogoče šteti, da zadevni proizvod nima nikakršnega škodljivega vpliva na zdravje ljudi ali živali ali nikakršnega nesprejemljivega vpliva na okolje.
- 93 V vsakem primeru je treba ugotoviti, da trditev tožečih strank ne omaje okoliščine, da ker v bistvu aktivna snov „glifosat“ kot taka ni namenjena za izpust v okolje in je izpuščena lahko šele, ko je vključena v fitofarmaceutsko sredstvo, ki je predloženo v registracijo, informacije, vsebovane v spornem dokumentu, niso zajete s pojmom „informacije[, ki se] nanašajo na emisije v okolje,“ kot ga opredeljuje Sodišče v sodbi o pritožbi.
- 94 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrnil.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001 in člena 4 Aarhuške konvencije

- 95 Tožeči stranki v bistvu trdita, da bi morala biti izjema od pravice do dostopa razlagana restriktivno v skladu s členom 4(4)(d) Aarhuške konvencije. Poleg tega trdita, da poslovni interesi lahko prevladajo le, če so to interesi, ki jih varuje zakon zaradi zaščite legitimnega gospodarskega interesa. Poleg tega naj bi bil obseg takih interesov omejen, saj člen 13 Direktive 91/414 določa, da lahko drugi vlagatelji zahtevka za vključitev aktivne snovi po desetih letih uporabijo spis, predložen za vključitev. Nazadnje, Komisija naj ne bi dala nobenega konkretnega elementa za podkrepitev ugotovitve, da morajo pravice intelektualne lastnine prevladati nad pravico do dostopa. Po mnenju tožečih strank bi morale pravilno tehtanje na podlagi člena 4(4) Aarhuške konvencije ali na podlagi razlage člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001, ki je skladna z Aarhuško konvencijo, pripeljati do razkritja zaprosenih informacij.
- 96 Komisija trditve tožečih strank prereka.
- 97 Najprej je treba opozoriti, da je treba izjeme iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, ker odstopajo od načela čim širšega dostopa javnosti do dokumentov, razlagati in uporabljati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 21. julija 2011, Švedska/MyTravel in Komisija, C-506/08 P, EU:C:2011:496, točka 75). Dokazati je treba, da lahko zadevni dostop konkretno in dejansko oslabi interes, ki se varuje z izjemo, ter da je nevarnost oslabitve tega interesa razumno predvidljiva, in ne le hipotetična. Ta preizkus mora biti razviden iz obrazložitve izpodbijanega sklepa (glej v tem smislu sodbi z dne 13. aprila 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, točka 69, in z dne 22. maja 2012, Sviluppò Globale/Komisija, T-6/10, neobjavljena, EU:T:2012:245, točka 64).
- 98 Opozoriti je tudi treba, da ureditev izjem iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, zlasti iz odstavka 2 tega člena, temelji na uravnoteženju interesov, ki so si v danem položaju nasprotni, in sicer na eni strani interesov, ki bi jim razkritje zadevnih dokumentov koristilo, in na drugi interesov, ki bi jih to razkritje ogrozilo. Odločitev o prošnji za dostop do dokumentov je odvisna od tega, kateremu interesu je treba v obravnavanem primeru dati prednost (sodbi z dne 14. novembra 2013, LPN in Finska/Komisija, C-514/11 P in C-605/11 P, EU:C:2013:738, točka 42, in z dne 23. septembra 2015, ClientEarth in International Chemical Secretariat/ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, točka 168).
- 99 Poleg tega je treba poudariti, da za utemeljitev zavrnitve dostopa do dokumenta načeloma ne zadostuje, da se ta dokument nanaša na dejavnost ali interes, naveden v členu 4 Uredbe št. 1049/2001, saj mora zadevna institucija tudi pojasniti, kako bi dostop do tega dokumenta lahko konkretno in dejansko oslabil interes, ki se varuje z izjemo iz tega člena (sodbe z dne 28. junija 2012, Komisija/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, točka 116; z dne 28. junija 2012, Komisija/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, točka 57, in z dne 27. februarja 2014, Komisija/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, točka 64).
- 100 V zvezi s poslovnimi interesi iz sodne prakse izhaja, da ni mogoče za vsako informacijo v zvezi z družbo in njenimi poslovnimi odnosi šteti, da je zajeta z varstvom, ki mora biti v skladu s členom 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001 zagotovljeno poslovnim interesom, saj bi bila onemogočena uporaba splošnega načela, da se javnosti zagotovi čim širši dostop do dokumentov, ki jih imajo institucije (sodbi z dne 15. decembra 2011, CDC Hydrogene Peroxide/Komisija, T-437/08, EU:T:2011:752, točka 44, in z dne 9. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, T-516/11, neobjavljena, EU:T:2014:759, točka 81).
- 101 Tako je treba za uporabo izjeme iz člena 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001 dokazati, da sporni dokumenti vsebujejo elemente, z razkritjem katerih bi se lahko poseglo v poslovne interese pravne osebe. Za to gre zlasti, kadar zaproseni dokumenti vsebujejo občutljive poslovne podatke, zlasti v zvezi s poslovnimi strategijami zadevnih podjetij in njihovimi poslovnimi odnosi, ali kadar ti dokumenti vsebujejo podatke podjetja, iz katerih je razviden njegov know-how (sodba z dne 9. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, T-516/11, neobjavljena, EU:T:2014:759, točke od 82 do 84).

- 102 Nazadnje je treba poudariti, da se zadevni primer nanaša na zavrnilni sklep Komisije, ki ni v protislovju z razlogi nasprotovanja, ki jih je navajala Zvezna republika Nemčija, temveč temelji na teh razlogih in katerega posledica je bila, da sporni dokument ni bil posredovan.
- 103 Glede sodnega nadzora nad zakonitostjo takega sklepa o zavrnitvi iz točke 94 sodbe z dne 18. decembra 2007, Švedska/Komisija (C-64/05 P, EU:C:2007:802), izhaja, da je sodišče Unije pristojno, da na zahtevo zainteresirane osebe, ki ji je zaprošena institucija zavrnila dostop, opravi nadzor nad tem, ali je bila navedena zavrnitev veljavno utemeljena z izjemami, ki jih določa člen 4, od (1) do (3), Uredbe št. 1049/2001, in to ne glede na to, ali je do zavrnitve prišlo zaradi presoje teh izjem s strani institucije same ali s strani zadevne države članice. Iz tega sledi, da zaradi uporabe člena 4(5) Uredbe št. 1049/2001 nadzor sodišča Unije ni omejen na nadzor *prima facie*. Uporaba te določbe ne preprečuje izvedbe celovitega nadzora nad zavrnilnim sklepom Komisije, ki mora med drugim spoštovati obveznost obrazložitve in ki temelji na vsebinski presoji zadevne države članice glede uporabe izjem iz člena 4, od (1) do (3), Uredbe št. 1049/2001.
- 104 Glede na te elemente je treba preučiti argumentacijo tožečih strank, s katero ti v bistvu Splošnemu sodišču predlagata, po eni strani, uporabo člena 4(4) Aarhuške konvencije ali razlago zakonodaje Unije skladno s to določbo, ki predpisuje, da je treba razloge za zavrnitev razlagati ozko, in po drugi strani ugotovitev, da je pri tehtanju zadevnih interesov Komisija preveliko težo pripisala poslovnim interesom, ne da bi konkretno in natančno dokazala oslabitev teh interesov.
- 105 Na prvem mestu je treba glede trditev v zvezi s členom 4(4) Aarhuške konvencije najprej opozoriti, da je sodišče Unije ocenilo, da obveznosti restriktivne razlage razlogov za zavrnitev dostopa ni mogoče razumeti v smislu, da vsebuje natančno obveznost (sodbi z dne 16. julija 2015, ClientEarth/Komisija, C-612/13 P, EU:C:2015:486, točka 42, in z dne 13. septembra 2013, ClientEarth/Komisija, T-111/11, EU:T:2013:482, točki 92 in 94). Iz tega razloga ta določba v pravu Unije nima neposrednega učinka za posameznike (sodba z dne 23. januarja 2017, Justice & Environment/Komisija, T-727/15, neobjavljena, EU:T:2017:18, točka 75).
- 106 Poleg tega je treba poudariti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso primarnost mednarodnih sporazumov, ki jih sklene Unija, v razmerju do besedil sekundarne zakonodaje narekuje, da je treba zadnje razlagati čim bolj v skladu s temi sporazumi (glej sodbo z dne 7. junija 2007, Řízení Letového Provozu, C-335/05, EU:C:2007:321, točka 16 in navedena sodna praksa). Poleg tega ni sporno, da je Aarhuška konvencija za Unijo zavezujoča. Dalje, iz sodne prakse izhaja, da neobstoj neposrednega učinka določbe mednarodnega sporazuma ne preprečuje, da se nanjo sklicuje za namene skladne razlage prava Unije. Čeprav je bil tako, na primer, v sodni praksi ugotovljen neobstoj neposrednega učinka člena 9(3) Arhuške konvencije (glej v tem smislu sodbi z dne 8. marca 2011, Lesoochranárske zoskupenie, C-240/09, EU:C:2011:125, točka 45, in z dne 13. januarja 2015, Svet in drugi/Vereniging Milieudéfensie in Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, od C-401/12 P do C-403/12 P, EU:C:2015:4, točki 55 in 61), pa je bilo kljub temu neobstoju neposrednega učinka v njej priznано načelo skladne razlage sekundarne zakonodaje glede na to določbo (glej v tem smislu sodbo z dne 8. marca 2011, Lesoochranárske zoskupenie, C-240/09, EU:C:2011:125, točka 51).
- 107 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da tožeči stranki nista dokazali, da bi bilo treba člen 4(2) Uredbe št. 1049/2001 nujno razlagati tako, kot želita ti stranki, da bi se zagotovila njegova skladnost s členom 4(4) Aarhuške konvencije. Opozoriti je treba, da je v sodni praksi sodišč Unije že priznано, da morajo biti izjeme od pravice dostopa do dokumentov razlagane in uporabljane restriktivno (glej točko 97 zgoraj). Ob predpostavki, da bi bilo treba nepodkrepljeno trditev tožečih strank razlagati tako, da menita, da bi ta sodna praksa morala biti še bolj restriktivna, je treba ugotoviti, da razlaga, skladna s členom 4(4) Aarhuške konvencije, ne nalaga obveznosti dosega rezultata, ki ga želita tožeči stranki (glej po analogiji sodbo z dne 23. januarja 2017, Justice & Environment/Komisija, T-727/15, neobjavljena, EU:T:2017:18, točka 78). Zato je treba to trditev zavrniti.

- 108 Ravno tako je treba zavrniti trditve tožečih strank, da po eni strani v skladu s členom 4(4) Aarhuške konvencije poslovni interesi lahko prevladajo le, če gre za interese, ki jih varuje zakon zaradi zaščite legitimnega gospodarskega interesa, in da naj bi po drugi strani taki interesi imeli omejen obseg v skladu s členom 13 Direktive 91/414 (glej točko 95 zgoraj). Ugotoviti je namreč treba, da tožeči stranki ne navajata nobenega elementa, ki bi lahko izkazoval, da poslovni interesi, ki se uveljavljajo v tem primeru, niso varovani z zakonom zaradi zaščite legitimnega gospodarskega interesa. V vsakem primeru je treba tako kot Komisija ugotoviti, da so poslovni interesi predlagateljev vključitve glifosata v priložo I k Direktivi 91/414, zlasti njihove pravice intelektualne lastnine, varovani z zakonodajo Unije, in sicer s členom 14 Direktive 91/414, ki je bil s 14. junijem 2011 – kot izhaja iz člena 84 Uredbe št. 1107/2009 – nadomeščen s členom 63(2) te uredbe. V zvezi s trditvijo glede člena 13 Direktive 91/414, ki je bil nadomeščen s členom 59 Uredbe št. 1107/2009, je treba ugotoviti, kot je to storila Komisija, da ta določba zadeva preskuse in študije, ki se nanašajo na aktivno snov in ne na dokumente, kot so ti v obravnavani zadevi, ki se zlasti nanašajo na metodo proizvodnje take snovi. Za take informacije namreč velja zaupno obravnavanje, ki ga določa člen 14 Direktive 91/414, ki je bil nadomeščen s členom 63(2) Uredbe št. 1107/2009.
- 109 Na drugem mestu, glede tehtanja zadevnih interesov je Komisija, kot upravičeno poudarja, v izpodbijanem sklepu tožeči stranki obvestila o izjemi, na katero so se nemški organi oprli za zavrnitev dostopa do spornega dokumenta, in sicer člen 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, tako, da je natančno predstavila informacije, ki se po mnenju teh organov nanašajo na pravice intelektualne lastnine. Tako so bili navajani natančna kemična sestava aktivne snovi, podrobne informacije o postopku njene proizvodnje, informacije o kemični analizi snovi in vseh njenih nečistoč, sestava končnih proizvodov in informacije o pogodbenih razmerjih med različnimi podjetji, ki so priglasila snov.
- 110 Na podlagi izjeme, na katero se je sklicevala Zvezna republika Nemčija, je Komisija zavrnila razkritje spornega dokumenta.
- 111 Vendar je Komisija tehtala poslovne interese in javni interes za razkritje spornega dokumenta tako, da je preučila ravno tveganje posega v pravice intelektualne lastnine predlagateljev vključitve. Poudarila je, da sporni dokument zadeva proizvodni proces fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo aktivno snov, in da potreba po varstvu pravic intelektualne lastnine prevlada nad javnim interesom za razkritje tega dokumenta. Vztrajala je pri tveganjih za predlagatelje vključitve, da podrobnosti njihovih proizvodnih metod in tehnične specifikacije glifosata posnemajo njihovi konkurenti. Komisija meni, da bi taka okoliščina povzročila znatne izgube tržnih deležev zadevnih podjetij in pustila njihove pravice intelektualne lastnine nezavarovane.
- 112 Poleg tega je Komisija navedla, da je bil javni interes za razkritje dovolj upoštevan, saj drugi deli osnutka poročila, ki so bili v celoti razkriti, omogočajo seznanitev z možnimi učinki izpustitve glifosata v okolje. Nato je naštel različne upoštevene elemente, ki so bili razkriti. Navedla je tudi, da bi razkritje informacij o neupoštevni nečistočah, ki so v spornem dokumentu, omogočilo rekonstrukcijo proizvodnega postopka vsakega proizvoda, pri čemer je opozorila na tveganja za pravice intelektualne lastnine predlagateljev vključitve glifosata.
- 113 Komisija se je sklicevala na postopek, po katerem je bila aktivna snov ocenjena in vključena v priložo I k Direktivi 91/414, zlasti znanstvene ocene, katerih predmet je bila dokumentacija za vključitev. Menila je, da je informacija o učinkih glifosata, ki je bila javno dostopna zaradi postopka vključitve snovi in prošnje za dostop tožečih strank do dokumentov, izpolnjevala zahteve iz Uredbe št. 1367/2006.
- 114 Komisija je sklenila tehtanje zadevnih interesov z ugotovitvijo, da mora glede na tveganja, ki jih ima razkritje informacij za konkretne proizvodne postopke in za pravice podjetij, prevladati varstvo interesov teh podjetij.

- 115 V teh okoliščinah je treba torej ugotoviti, da je Komisija pravilno tehtala zadevne interese, saj je natančno in konkretno navedla, v čem bi bili poslovni interesi proizvajalcev glifosata ali fitosanitarnih sredstev, ki ga vsebujejo, ogroženi z razkritjem spornega dokumenta.
- 116 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba tretji tožbeni razlog in tožbo v celoti zavrni.

Stroški

- 117 V prvotni sodbi je bilo Komisiji naloženo plačilo stroškov. V sodbi o pritožbi je Sodišče odločitev o stroških pridržalo. Splošno sodišče mora torej v tej sodbi v skladu s členom 219 Poslovnika odločiti o vseh stroških različnih postopkov.
- 118 (kot popravljeno s sklepom z dne 7. junija 2019) V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeči stranki nista uspeli, jima je treba naložiti plačilo stroškov v skladu s predlogi Komisije, CropLife America, NAM, ACC, CLI, Cefic, ECPA in ECCA.
- 119 V skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Odločiti je torej treba, da Kraljevina Švedska in Zvezna republika Nemčija nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Stichting Greenpeace Nederland in Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) se naloži plačilo stroškov.**
- 3. Kraljevina Švedska in Zvezna republika Nemčija nosita svoje stroške.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 21. novembra 2018.

Podpisi